

Meščanska Irska je osvobojena

Živela sovjetska republika irskih delavcev in kmetov!

Mali irski narod, ki živi na otoku v meji angleškega kraljestva, je dosegel, po sto in stotleti težki borbi, svojo narodno svobodo. Kakšna in kolikšna bo narodna svoboda in narodna neodvisnost tega malega irskega ljudstva, ki je preživel dolga stoletja v gospodarskem in političnem robstvu angleškega imperializma, ni še znano. Vedar se je komunistični poslanec sodrug Graziade pripravil manifestaciji, ki jo je pripredil italijanska poslanska zbornica doseženi neodvisnosti irskega naroda z vsklikom: *Meščanska Irska je osvobojena: živela sovjetska republika irskih delavcev in kmetov!* Te besede, s katerimi je pozdravil sodrug Graziade, določeno priznanje irske narodne neodvisnosti, nam povedo dokaj jasno stališče, ki ga zavzema komunistična stranka napram narodnemu boju in narodnemu vprašanju. Omenjeni pozdrav komunističnega poslanca dosegeli irski narodni neodvisnosti izvirata iz globokega komunističnega prečiščanja, ki trdi, da vsakršna in kaščna koli si budi rešitev narodnega vprašanja, pusti odprtia vrata na daljnemu boju proletariata, ki gre za tem, da izvojuje popolno svobodo in popolno neodvisnost vsem proizvajajočim slojem človeške družbe. Komunisti ne priznajo in ne morejo priznati, da bi dosežena narodna neodvisnost zaključila proces razvoja, ki stremi za tem, da ustvari človeku podlagu za največjo svobodo, ki je mogoča v družbenem življenu. Zato smo morali trditi opravičeno, da ni razum komunistov nobene politične in socialne struge, ki bi ocenila pravilno vso važnost dosežene narodne neodvisnosti, katerih se bodi ljudstvo in, ki bi razumelo globalni pomen take pridobitve. Komunisti so v položaju, da ocenijo pravilno in, da razumejo pomen take pridobitve, baš zato ker so komunisti, ker so internacionalisti, zato ker niso nacionalisti, zato, ker se ne omejijo na tem, da bi razpravljali o narodni neodvisnosti kot o samostojnem problemu, marveč vedo, da je narodno vprašanje del splošnega socialnega vprašanja, vedo, da bo mogoče pravilno in pravčišči vse narodnostno vprašanja le z rešitvijo splošnega socialnega vprašanja, vendar verjamejo, da je vsaka pomnožitev svobode korak naprej, ki postavi brezobzirno na dnevni red višje probleme, kjer rešitev ni mogoča preprečiti s tem, da se jih uklene v verige, v meje dosežene svobode.

Razmere, ki so vladale na Irskem so v vseh ozirih podobne razmeram, ki vladajo med narodi, koji so gospodarsko in politično usužnjeni velikim imperialističnim interesom. Irsko ljudstvo je bilo podvrženo težkemu gospodarskemu, političnemu in kulturnemu robstvu od strani angleških veleposilstev in imperialistov. Nato je nujno, da je to po večini proletarsko ljudstvo v mnogih slučajih in v mnogih ozirih zdržalo razredni boj z narodnostnim bojem. V svojem angleškem izkorisčevalcu je videl irski proletariat svojega razrednega in narodnognegovačnika. Zato se je družil s svojim irskim meščanstvom in maloemeščanstvom v boju proti krutemu angleškemu gospodarju. Vendar je imel boj irskega ljudstva proti angleški tiraniji bolj naroden kot razreden značaj. Sele v poslednjih letih so skušali organizirani delavci in koloni dali temu boju bolj razreden značaj. V tem boju so v zadnjih letih delavci in koloni večkrat vrgli stran zeleno-belo-pomarančasto trikoloro irskih narodnih revolucionarjev in jo nadomestili z rdečo zastavo. V letih od 1918-1920 so organizirali irski delavci več splošnih in proletariat.

Rojstvo belega terorja Jugoslavije

V par številkah našega lista Delo smo čitali o belem teroru v Jugoslaviji. Marsikateremu se zdi tako čudno, oziroma naravnost neverjetno. Meni, piscu teh vrstic, pa nič čudno, ker sem videl na lastne oči že pri rojstvu Jugoslavije, da je bil beli teror ne biter.

Pravi beli teror se je začel leta 1916 v mesecu novembru v velikem mestu Odesa v Rusiji. Vsem je dobro znano, da je v tej nesrečni vojni bilo na tisoče naših ljudi v vojnem ujetništvu v Rusiji. Med temi je bilo tudi mnogo onih Rybačeve in Wilanove ideje, ki so neprehoma prosili rusko carsko vlado za ustanovitev Jugoslovanskega dobrovoljnega korpusa, v čemer so bili tudi uslušani. Imeli so dovoljeno, da lahko agitirajo pri vojnih ujetnikih za vstop v omenjeni korpus. Ko s te misli imeli srce so podplačali ruske vojne ujetnike, da smejo mobilizirati vse Jugoslovane v omenjeni korpus in da tem korporum udarjo na Dobrudžo. In tako se je tudi zgodilo. Prve dni meseca novembra 1916 leta se je ta mobilizacija začela.

Iz raznih krajev Rusije so prišli transporti z Jugoslovanskimi vojnimi ujetniki naravnost v Odeso. Pribajal je vlak za vlakom. Med onimi nesrečni sem bil tudi jaz.

Ko prideval v Odeso nas je čakajo na kolodvoru stari dobrovoljci z nabitim puškami in nasajenimi bajoneti. Zgledali so kakor pravi rablji. Peljejo nas naravnost v neko pokvarjeno tovarno za vrvi, katera je služila za kader jugoslovanskega korpusa. Ko prideval na dvorišče omenjene tovarne, nas uvrstijo in takoj prideve onih dobrovoljnih ujetnikov z nekim pisarjem, da začnejo upisavati nas v omenjeni korpus.

Ker pa mi nismo hoteli da tem nisliši in smo se izrazili da eden cesar, drugi kralj, da ni vredno, da se idemo več boriti, ne za enega in ne za druga, so se oficirji odstranili in mi smo mislili, da smo rešeni. Ali čež četrti ure so se vrnili s patrolno rabljivo — z nabitim puškami. Oficirji so nas začeli nagovarjati naj vstopimo sami, da jim ne bo treba rabiti sil. Mi nismo hoteli zopet nisliši o tem in smo se izrekli da naj

nas raje postrel, kakor da bi šli miše katerikrat na vojno, ne za enega ne drugega. Zdaj pa je bilo dovolj! Oficirji so se tako razljutili, da so nas začeli zmerjati, pljuvati v obraz, teplasti s puškinimi kopiti. Nič niso gledali; bili so nas kamor je prislo, in obenem so se izrazili: ubil sem svojega očeta, ubijem tudi tebe, in žali bog, tako je tudi bilo. Ko smo videli, kaj nam preti smo se drug drugega prijeli za kômolce; ali rabljeva premo je bila takšna, da so nas odtrgali in po enega nas odpeljali, da se upisemo kot dobrovoljci. Vsačega poenčina sta dva stražnika držala vsaki za eno roko, tretji pa je udrihal od zadej s puškinim kopitem. Za vsakim udarcem je sledilo vprašanje: ali hočeš biti dobrovoljec? spet udarci, da se je zlila kri z nosa, ust in ušes. V ozadju dvorišča je bil male prostor, podoben svinjskemu hlevu, kateri je služil za zapor. V tem zaporu je bilo vedno polno naših nezdolnih ljudi, samo radi tega, ker niso hoteli biti dobrovoljci. Cele dneve so bili tepeni, kamnjani, vsaki dan je v teh mukah veliko njih umrlo. Te so ponoči na tajnem spravili v Crno more. Oh, ko bi moglo to morjepovedati, koliko jih tam spi večno spanje.

To gibanje irskega proletariata ni imelo nobenega hipnoga uspeha radi strogega nastopa angleške vlade. Pokažal se je pa vpliv proletariata v irskem revolucionarnem gibanju. Temelj proletarskemu gibanju se imata zahvaliti irska buržauzija, da je vendar dosegla dolgo začeljeno narodno neodvisnost. Angleški kapitalizem je dal narodno svobodo zato, da uduši z njo močno proletarsko revolucionarno gibanje. Irski proletariat je sprejel tudi le to svobodo ne kot cilj svojih bojev marveč kot etapo na poti, ki jo mora prehoditi do konca. Irski proletariat, ki je bil kljub vsemu močno združen z vsem narodnim revolucionarnim gibanjem proti angleški tiraniji je danes, tudi on, zapuščen od irskih narodnjakov in od vse irske inteligence. Irsko meščanstvo je doseglo svoje osvobojenje, zato bo čisto naravno postal konservativno in protirevolucionarno. Proletariat, ki se je boril do včera proti angleškim, se mora pričeti boriti od danes proti irskim izkorisčevalcem, ki ne bodo nic boljši kot so bili angleški. Za irski proletariat ni še prišla ura počitka, nima še pravice, da bi slavil svoje zmage. On se mora boriti naprej. In mi ne dvomimo, da postane iz sedanje osvobojene Irski v kratki dobi ne meščanska marveč prava proletarska sovjetska republika.

Na svetu pa ni le ena Irska. Vse povsod žive še neodvisni narodi. Vse povsod ima še meščanstvo neosvobojenih narodov priložnost, da izrabljajo narodni čut proti najvišji stopnji in ga razširijo med vse sloje prebivalstva. In ta narodni čut, ki ni prirojen marveč je pridobljen tokom prirojenja, je danes v zapuščenih ljudstvih ostale pa do nazega oropali.

Na tisoč jih je zbežalo ponoci in

nas delnih stavk, ki so dosegli svoj vrhunc s splošno stavko v letu 1920. Ta poslednja doba irskega revolucionarnega gibanja je skoraj do povišanja ljudstva v letu 1905. V tej dobi je nastalo po vsej Irski kar spontano vse polno proletarskih revolucionarnih organizacij, ki so imale docela protizakanitnega značaja in so hoteli izročiti vso oblast že ustanovljenim delavskim in kmetskim sovjetom. V tej dobi so tudi delavci razrušili vse meščanske revolucionarne organizacije, se ločili od meščanskih revolucionarcev, razrgali irske narodne trobojnice in razbesili redče zastave.

To gibanje irskega proletariata ni imelo nobenega hipnoga uspeha radi strogega nastopa angleške vlade. Pokažal se je pa vpliv proletariata v irskem revolucionarnem gibanju. Temelj proletarskemu gibanju se imata zahvaliti irska buržauzija, da je vendar dosegla dolgo začeljeno narodno neodvisnost. Angleški kapitalizem je dal narodno svobodo zato, da uduši z njo močno proletarsko revolucionarno gibanje. Irski proletariat je sprejel tudi le to svobodo ne kot cilj svojih bojev marveč kot etapo na poti, ki jo mora prehoditi do konca. Irski proletariat, ki je bil kljub vsemu močno združen z vsem narodnim revolucionarnim gibanjem proti angleškim, se mora pričeti boriti od danes proti irskim izkorisčevalcem, ki ne bodo nic boljši kot so bili angleški. Za irski proletariat ni še prišla ura počitka, nima še pravice, da bi slavil svoje zmage. On se mora boriti naprej. In mi ne dvomimo, da postane iz sedanje osvobojene Irski v kratki dobi ne meščanska marveč prava proletarska sovjetska republika.

Večkrat smo se uprli in se stem hoteli osvoboditi. Ali zmiraj je tem upornom sledil bajonet. Tako se je 5. novembra 1916 pobunila četa Slovencev. Hitro so prišli rablji iz kadra in nas naskočili z bajonetom ter zaklali 17 ljudi, ostale pa do nazega oropali. Na tisoč jih je zbežalo ponoci in dalo posla ruski policiji, ki nas je spet pripeljala v oni Jugoslovanski dobrovoljni korpus, katerega smo mi nazivali »klavniko«. — Značilno je za nas to, da so bili med rablji tudi Slovenci iz Julijske Benečije, ki so pri zadnjih volitvah agitirali za livojevejico, to se pravi za beli teror.

O jugoslovanskem belem teroru pišemo s staljico, da je treba najprej početi lastno meščanstvo. — Razlika med jugoslovanskim in italijanskim belim terorjem (slednji je našemu ljudstvu znani vsakdanšnjim izkušenjem) je ta, da stoji jugoslov, beli teror na nižji razvojni stopnji in je konservativnejši, bolj grob; italijanski pa je razvitnejši, rafinirannejši. Komunisti pobijajo oba terorja. Toda zadnjega z drugačnim, modernejšim razlogom kakor prvega. Nasproti belemu teroru meščanstva postavlja pravo revolucionarno moč proletariata; ne pa morda brezuspešno moledovanje in klicanje po pomoči od zgoraj. Z eno besedo: Slovenski delavski narod mora znati, da naša beseda v dušo delavskega naroda. Hočemo tudi, da se nas dobro raže.

Velika večina ajdovščinskega delavstva ne stanuje v Ajdovščini, ampak izven Ajdovščine po vseh, često po eno do dve ure oddaljeno. Ono nima občutka moči mase, solidarnosti, ampak občutka, ki ga ustvarja razdeljenje in razdrobljenje življenja, vasi, partikularizem, osebno sebičnost. Ajdovščino delavstvo ne pozna velikih zborovanj delavske mase, niti je imelo kdaj kako delavsko šolo, diskusije ali kak podobnega. Kako omornično maso predstavlja ajdovščino delavstvo, nam najlepše kaže slednje dejstvo: Komunistična stranka ne je mnogo trudila, da organizira v Ajdovščini svojo sekcijsko, a se ji ni posrečilo, če prav je bila poverjena na logu najpovoljnnejšem našim sodržom. V Pipavici in v Dobravljah, kjer ni prav nikake industrije, ima stranka svoje sekcijske, a v Ajdovščini, kjer garantiča nad 1000 proletarjev izkorisčevalnemu kapitalizmu, se sedaj ni moglo osnovati naša politična organizacija.

Pred vojno je bila Ajdovščina pojcie

Mandičevijakovagorovičevi turirjev. To je tisti dr. Mandič, na katerega je gledalo naše mestno delavstvo vedno samo kakor na komedianta. To je tisti dr. Mandič, ki je utonil v morju najbolj ogabnega verižništa, radi česar se ne upa več v svojo domovino, niti v Jugoslavijo. In nikjer ni imel ta izredno plitvi frazer toliliga vspeta kakor ravno v Ajdovščini.

Tako po vojni smo pač imeli v Ajdovščini tudi sekcijsko Socialistično stranko, toda ta sekcijska je eksistirala samo na papirju. Vodil je ni ajdovščinski proletarij, ampak vodili so ju starji mojstri, veterani stare nemške socialne demokracije, ki je bila socialistična samo po svoji frazah. Ti mojstri, ki danes ne samo da niso več proletari, ampak tudi prestari, da bi razumeli naše moderno proletarsko gibanje, so izdali nekaj resolucijskih rezolucij, ki jih znamenjujejo, da so bili socialisti, vodili so življeno v Dobravljah, kjer ni prav nikake industrije, ima stranka svoje sekcijske, a v Ajdovščini, kjer garantiča nad 1000 ajdovščinskih proletarjev izkorisčevalnemu kapitalizmu, se sedaj ni moglo osnovati naša politična organizacija.

Taki po vojni smo pač imeli v Ajdovščini tudi sekcijsko Socialistično stranko, toda ta sekcijska je eksistirala samo na papirju. Vodil je ni ajdovščinski proletarij, ampak vodili so ju starji mojstri, veterani stare nemške socialne demokracije, ki je bila socialistična samo po svoji frazah. Ti mojstri, ki danes ne samo da niso več proletari, ampak tudi prestari, da bi razumeli naše moderno proletarsko gibanje, so izdali nekaj resolucijskih rezolucij, ki jih znamenjujejo, da so bili socialisti, vodili so življeno v Dobravljah, kjer ni prav nikake industrije, ima stranka svoje sekcijske, a v Ajdovščini, kjer garantiča nad 1000 ajdovščinskih proletarjev izkorisčevalnemu kapitalizmu, se sedaj ni moglo osnovati naša politična organizacija.

Taki po vojni smo pač imeli v Ajdovščini tudi sekcijsko Socialistično stranko, toda ta sekcijska je eksistirala samo na papirju. Vodil je ni ajdovščinski proletarij, ampak vodili so ju starji mojstri, veterani stare nemške socialne demokracije, ki je bila socialistična samo po svoji frazah. Ti mojstri, ki danes ne samo da niso več proletari, ampak tudi prestari, da bi razumeli naše moderno proletarsko gibanje, so izdali nekaj resolucijskih rezolucij, ki jih znamenjujejo, da so bili socialisti, vodili so življeno v Dobravljah, kjer ni prav nikake industrije, ima stranka svoje sekcijske, a v Ajdovščini, kjer garantiča nad 1000 ajdovščinskih proletarjev izkorisčevalnemu kapitalizmu, se sedaj ni moglo osnovati naša politična organizacija.

Taki po vojni smo pač imeli v Ajdovščini tudi sekcijsko Socialistično stranko, toda ta sekcijska je eksistirala samo na papirju. Vodil je ni ajdovščinski proletarij, ampak vodili so ju starji mojstri, veterani stare nemške socialne demokracije, ki je bila socialistična samo po svoji frazah. Ti mojstri, ki danes ne samo da niso več proletari, ampak tudi prestari, da bi razumeli naše moderno proletarsko gibanje, so izdali nekaj resolucijskih rezolucij, ki jih znamenjujejo, da so bili socialisti, vodili so življeno v Dobravljah, kjer ni prav nikake industrije, ima stranka svoje sekcijske, a v Ajdovščini, kjer garantiča nad 1000 ajdovščinskih proletarjev izkorisčevalnemu kapitalizmu, se sedaj ni moglo osnovati naša politična organizacija.

Taki po vojni smo pač imeli v Ajdovščini tudi sekcijsko Socialistično stranko, toda ta sekcijska je eksistirala samo na papirju. Vodil je ni ajdovščinski proletarij, ampak vodili so ju starji mojstri, veterani stare nemške socialne demokracije, ki je bila socialistična samo po svoji frazah. Ti mojstri, ki danes ne samo da niso več proletari, ampak tudi prestari, da bi razumeli naše moderno proletarsko gibanje, so izdali nekaj resolucijskih rezolucij, ki jih znamenjujejo, da so bili socialisti, vodili so življeno v Dobravljah, kjer ni prav nikake industrije, ima stranka svoje sekcijske, a v Ajdovščini, kjer garantiča nad 1000 ajdovščinskih proletarjev izkorisčevalnemu kapitalizmu, se sedaj ni moglo osnovati naša politična organizacija.

Taki po vojni smo pač imeli v Ajdovščini tudi sekcijsko Socialistično stranko, toda ta sekcijska je eksistirala samo na papirju. Vodil je ni ajdovščinski proletarij, ampak vodili so ju starji mojstri, veterani stare nemške socialne demokracije, ki je bila socialistična samo po svoji frazah. Ti mojstri, ki danes ne samo da niso več proletari, ampak tudi prestari, da bi razumeli naše moderno proletarsko gibanje, so izdali nekaj resolucijskih rezolucij, ki jih znamenjujejo, da so bili socialisti, vodili so življeno v Dobravljah, kjer ni prav nikake industrije, ima stranka svoje sekcijske, a v Ajdovščini, kjer garantiča nad 1000 ajdovščinskih proletarjev izkorisčevalnemu kapitalizmu, se sedaj ni moglo osnovati naša politična organizacija.

Taki po vojni smo pač imeli v Ajdovščini tudi sekcijsko Socialistično stranko, toda ta sekcijska je eksistirala samo na papirju. V

u krvoloci rat, da se koljemo za interes poždržljivih kapitalista. Saktipljivala sta ista gospoda ramne zajmove, same da se mi radnici i seljaci, što više, isto dulje istrebljujemo sa našom braćom radnicima i seljacima drugih zemalja. Eventualno pomagali su ta gospoda svi poklenke sile za propasti radnog čovečanstva. Neizbrojena, i neopisiva su ona zločnačka nedjelja koju su naša nekoja gospoda počinjala nad našim istarskim radnim narodom. Odmah nakon rasula austrijske države, i njene vojske, proglašio je oslobodjenje Jugoslavije. Postavila se naša jugoslovenska gospoda sa svojim zavedenjem nacijonalističkim fanaticarima, na celo "Jugoslovenski Vijeće". Organiziraše narodnu strahu, koja je po nalogu nijehovom vršila lopovsku ulogu. Svima nama, koji se nakon toliko godina mirvarenja vraćali sa ratišta kući, otimali su sve što smo imali sobom. Pojedinačni vodje "Narodnog veća", sa onom robom, koju su nam na lopovski način oteli, sigurno su šnjome trgovali i nampunali svoje džepove. Čim je ali prisipalo talijansko vojništvo da okupira ova područja, ta gospoda se raztrkaše kao miševi u rupe. Znano mi vrlo dobro, da je toj gospodi teško, danas, tijekom svakog dana i užidu, ah, zašto nije ovu pokrajinu pripala Jugoslaviji. Dne 1. ov. m. na treću godišnjicu Jugoslovena. Ujedinjenja, (čitaj) ujedinjenja jugozapadne, boljio ih srce, što i oni nisu mogli da zajednički proslave, tu treću godišnjicu burgaskog ujedinjenja, njene reakcije i tiranije, koju nijehova reklacionara braća vrše nad radnim narodom Jugoslavije. Kad bi naša gospoda, u istini bili prijatelji radnog naroda, oni bi morali da rade u Italiji za slobodu i spas radnog čovečanstva, a ne za njegovu propast. Tako dugo, dok budu gospoda patrioti zagovarali savremeno društveno, kapitalističko uređenje, jesu i bili će, zakleti dušmani radne sroditine.

B. A.
BOVEC.

Sodr. urednik, prosimo oprošćenja, da Vas nadležno zapet s par vrticima. Ce bo preobširno, ne moremo pomagati, ker naše duše so polne in iščejo odduška!

Proglasene splošne stavke se je držalo samo delavstvo Stavbinskog zadruga Juliske Benečije in Karnije. Stavkalo je do skrajnosti, medtem ko so uslužbeni domaći podjetji, izvzemlji enega inženjera, stavkali samo tri dni. Nismo niti pričakovali toliko solidarnosti od njih. — Omenjeni mizar je zagrinjal narodnjak, ljubi svoj žep nad vse in plačuje po krunsko svoje krunirje iz Nemške Austrije, ki jim importira kot ameriški plantarji kitajske kuhinje in istoktal izkoristila. Plaćaju jim — čujte vsi mizarji, ki čutite narodno — L 2'50 na uro. En malovar dobi po L 2'10. Pa za krunirje je še to preveč. — Ta možkar je teljal k fašistom in karabinjerjem po pomoč proti domaćim delavcem. On, narodni fašist se mora sedaj zateči k italijanskim fašistom. Razumemo to. Od narodnjakov delavec ne sma pričakovali drugačje.

Bilanca stavke je ta:
1. dan: Stavka popolna s pomočjo terorja zavednega delavstva.
2. dan: Stavka ni motena od drugih kot od mizarjev goriomerenje mojstra.
3. dan: Stavka se dobro drži. Delajo samo prej omenjeni in par ijdij od Rinascente in Cooperative d'Italia.
4. dan: Domaći mojstri se povrnejo na delo.
5. dan: Ne stavka nihče več kot delavci Stavbinskog zadruga Juliske Benečije in Karnije.

Vsem delavcem, ki so razumeli pomen stavke se tem potom zahvaljujemo. Delavstvo pa, ki je krunirjal in to ne samo temveč po celi krajini, bo samo krivo če kapitalistički bic bolj drži zavziga po njih hrbtih. Needinost delavstva je bila zmirjal njih lastna nesreča. Delavstvo pomislil od koga moreš pričakovali pomoč. Od popa, ki te uči biti poslušen in pokoren sluga? Od trgovca, ki je nasprotni vsemi zadružniški organizacij? Od kremljana, ki ljudstvu vpeči narodni čut z alkoholom. To je največja nesreča za proletarijat, ki išče zavabe in polnih časih zganja in v pijanosti.

Dopisnika "Goriške Straže" (št. 52. z dne 7. 12.) opominjam, da bolj odkrito piše in pove proti komu gre. Vse ima prav. Samo nas komunisti, ki smo mu trin peti naj pusti pri miru. Pri nas ni zavabe, pri nas je resno delo. Kdaj imamo mi naše sesanke in zavabe po vaših bezkriz? Omenjeno oštariaj, kamor zahaja žalibog tudi naše delavstvo, je v rokah samovoljskih narodnih voditeljev, ki si jih je narodno delavstvo izvolilo celo v odbor kmečko-delavske stranke.

Gledje šole vprašamo župana in naše narodnjake z mastnimi trebami, ali nimač prostora za šolo? Ni juri mar za izobraze, kmečke dece; nisi občinski zastopniki posiljavajo svoje otroke v Jugoslavijo. Pa to ne more vsak! Zakaj občina ni podpisala prisojne za obrtno šolo? Nekoč je bi se naši vajenci kaj naučili. Naši malčki so tako pametni, da jim ni treba hoditi kot enkrat, dvakrat na tečaj v šolo. Seveda tepečeste poznaje lažje vladal.

Družič povemo narodnjakom še več!
Komunisti.

KONTOVELJ - PROSEK.
Z razkolom v Livornu je naša sekacija pristopila h K. S. in od takrat se je zcela pri nas širila bolj kakor kdaj prej jaka komunistična propaganda. Kmalu nato smo ustanovili Mladinsko sekocijo (Udruženje komun. mladine), ki je skupno s starejšimi sodrži pridno delala na političnem, posebno pa na kulturnem polju. — Tukajšnja podr. L. O. ki je bila in je še vedno v rokah komunistov, je imela v kratki dobi dveh let svojega obstanka precej uspeha. Menda več kot nobena druga podružnica L. O. Uprizorila je 11 predstav, med temi največ dramatičnih. L. O. si je v kratkem času pridobil simpatije ne sauno med zavednimi delavci ampak tudi med tistimi, ki so v začetku gledali neprijazno komuniste in njih ustanove. Da pa ni to vsem po volji, je pač jasno. Pojavili so se tudi pri nas sovražniki naše ideje in še več, hoteli so na vsak način to gibanje ovirati. Da bi to delali ljudje, ki so v narodni stranki bi ne bilo zamere, ker so pač naši nasprotvni, toda da so to delali ljudje ki se štejejo za mednarodne, je pač že preveč.

Ti naši sovražniki so glavni stebri Gospodarskega društva na Kontovelu. Izdajajo se za mednarodne (za svoj žep seveda), saj je pristal starokopitarji in kot taksi nasprotni vsakemu napredku. Pod pretezo, da se bojijo fašistov so

L. O. odpovedali prostore. Mi pa znamo dobro, da to ni res, kajti ko bi se oni bali fašistov, ne bi ob volitvah dali pol. dr. "Edinstvo" svoje prostore na razpolago, da so se tam držali politični, ozirno voljni shodi. Toda to jim še ni bilo dovolj, da so odpovedali prostore L. O. ampak so pred kratkim dali L. O. "ultimatum" v katerem ga pozivajo, da v upravo preč. S. O. se je na "ultimatum" požigval in članega tega kar kotor tudi vsi sodrugi so odgovorili Gospodarskemu društvu z bojkotom. Tako je, dragi starokopitarji, s tem da boste postali polagali polena pod noge ne boste ustavili in še manj uničili naše ideje, mi pa bomo gledali na to, da bo vaša sinagoga bolična na prazna kot dosedaj.

Vse sodruge-komuniste, člane in simpatizante L. O. ne samo domače, ampak tudi one bližnjih krajev, pozivamo da baksotirajo gostilno Gospodarskega društva na Kontovelju!

Kolikor je nam znano je proglašen bojkot proti obem gostilnam na Kontovelju, stari in novi. Da doseže bojkot svoj namen se ga mora točno in vestno izvrševati. Noben zaveden delavec (štud. ne-komunist!) ne sme pač posečati omenjenih gostil.

BREG. RICMANJE.

Pri nas v Ricmanjih smo pripuščeni sami svoji usodi. Bolje ko si znači pomagati, bolje se imati. Zdi se, kakor da ne bi imeli v naši vasi vodilnih mož, kakor n. pr. župana, obč. svetovalca itd. Da vse to imamo, samo brigati se nima nikdo za nas uboge večane-trpine.

Mi Ricmanjci že nam znano je proglašen bojkot proti obem gostilnam na Kontovelju, stari in novi. Da doseže bojkot svoj namen se ga mora točno in vestno izvrševati. Noben zaveden delavec (štud. ne-komunist!) ne sme pač posečati omenjenih gostil.

BREG. RICMANJE.

Pri nas v Ricmanjih smo pripuščeni sami svoji usodi. Bolje ko si znači pomagati, bolje se imati. Zdi se, kakor da ne bi imeli v naši vasi vodilnih mož, kakor n. pr. župana, obč. svetovalca itd. Da vse to imamo, samo brigati se nima nikdo za nas uboge večane-trpine.

Mi Ricmanjci že nam znano je proglašen bojkot proti obem gostilnam na Kontovelju, stari in novi. Da doseže bojkot svoj namen se ga mora točno in vestno izvrševati. Noben zaveden delavec (štud. ne-komunist!) ne sme pač posečati omenjenih gostil.

BREG. RICMANJE.

Pri nas v Ricmanjih smo pripuščeni sami svoji usodi. Bolje ko si znači pomagati, bolje se imati. Zdi se, kakor da ne bi imeli v naši vasi vodilnih mož, kakor n. pr. župana, obč. svetovalca itd. Da vse to imamo, samo brigati se nima nikdo za nas uboge večane-trpine.

Mi Ricmanjci že nam znano je proglašen bojkot proti obem gostilnam na Kontovelju, stari in novi. Da doseže bojkot svoj namen se ga mora točno in vestno izvrševati. Noben zaveden delavec (štud. ne-komunist!) ne sme pač posečati omenjenih gostil.

BREG. RICMANJE.

Pri nas v Ricmanjih smo pripuščeni sami svoji usodi. Bolje ko si znači pomagati, bolje se imati. Zdi se, kakor da ne bi imeli v naši vasi vodilnih mož, kakor n. pr. župana, obč. svetovalca itd. Da vse to imamo, samo brigati se nima nikdo za nas uboge večane-trpine.

Mi Ricmanjci že nam znano je proglašen bojkot proti obem gostilnam na Kontovelju, stari in novi. Da doseže bojkot svoj namen se ga mora točno in vestno izvrševati. Noben zaveden delavec (štud. ne-komunist!) ne sme pač posečati omenjenih gostil.

BREG. RICMANJE.

Pri nas v Ricmanjih smo pripuščeni sami svoji usodi. Bolje ko si znači pomagati, bolje se imati. Zdi se, kakor da ne bi imeli v naši vasi vodilnih mož, kakor n. pr. župana, obč. svetovalca itd. Da vse to imamo, samo brigati se nima nikdo za nas uboge večane-trpine.

Mi Ricmanjci že nam znano je proglašen bojkot proti obem gostilnam na Kontovelju, stari in novi. Da doseže bojkot svoj namen se ga mora točno in vestno izvrševati. Noben zaveden delavec (štud. ne-komunist!) ne sme pač posečati omenjenih gostil.

BREG. RICMANJE.

Pri nas v Ricmanjih smo pripuščeni sami svoji usodi. Bolje ko si znači pomagati, bolje se imati. Zdi se, kakor da ne bi imeli v naši vasi vodilnih mož, kakor n. pr. župana, obč. svetovalca itd. Da vse to imamo, samo brigati se nima nikdo za nas uboge večane-trpine.

Mi Ricmanjci že nam znano je proglašen bojkot proti obem gostilnam na Kontovelju, stari in novi. Da doseže bojkot svoj namen se ga mora točno in vestno izvrševati. Noben zaveden delavec (štud. ne-komunist!) ne sme pač posečati omenjenih gostil.

BREG. RICMANJE.

Pri nas v Ricmanjih smo pripuščeni sami svoji usodi. Bolje ko si znači pomagati, bolje se imati. Zdi se, kakor da ne bi imeli v naši vasi vodilnih mož, kakor n. pr. župana, obč. svetovalca itd. Da vse to imamo, samo brigati se nima nikdo za nas uboge večane-trpine.

Mi Ricmanjci že nam znano je proglašen bojkot proti obem gostilnam na Kontovelju, stari in novi. Da doseže bojkot svoj namen se ga mora točno in vestno izvrševati. Noben zaveden delavec (štud. ne-komunist!) ne sme pač posečati omenjenih gostil.

BREG. RICMANJE.

Pri nas v Ricmanjih smo pripuščeni sami svoji usodi. Bolje ko si znači pomagati, bolje se imati. Zdi se, kakor da ne bi imeli v naši vasi vodilnih mož, kakor n. pr. župana, obč. svetovalca itd. Da vse to imamo, samo brigati se nima nikdo za nas uboge večane-trpine.

Mi Ricmanjci že nam znano je proglašen bojkot proti obem gostilnam na Kontovelju, stari in novi. Da doseže bojkot svoj namen se ga mora točno in vestno izvrševati. Noben zaveden delavec (štud. ne-komunist!) ne sme pač posečati omenjenih gostil.

BREG. RICMANJE.

Pri nas v Ricmanjih smo pripuščeni sami svoji usodi. Bolje ko si znači pomagati, bolje se imati. Zdi se, kakor da ne bi imeli v naši vasi vodilnih mož, kakor n. pr. župana, obč. svetovalca itd. Da vse to imamo, samo brigati se nima nikdo za nas uboge večane-trpine.

Mi Ricmanjci že nam znano je proglašen bojkot proti obem gostilnam na Kontovelju, stari in novi. Da doseže bojkot svoj namen se ga mora točno in vestno izvrševati. Noben zaveden delavec (štud. ne-komunist!) ne sme pač posečati omenjenih gostil.

BREG. RICMANJE.

Pri nas v Ricmanjih smo pripuščeni sami svoji usodi. Bolje ko si znači pomagati, bolje se imati. Zdi se, kakor da ne bi imeli v naši vasi vodilnih mož, kakor n. pr. župana, obč. svetovalca itd. Da vse to imamo, samo brigati se nima nikdo za nas uboge večane-trpine.

Mi Ricmanjci že nam znano je proglašen bojkot proti obem gostilnam na Kontovelju, stari in novi. Da doseže bojkot svoj namen se ga mora točno in vestno izvrševati. Noben zaveden delavec (štud. ne-komunist!) ne sme pač posečati omenjenih gostil.

BREG. RICMANJE.

Pri nas v Ricmanjih smo pripuščeni sami svoji usodi. Bolje ko si znači pomagati, bolje se imati. Zdi se, kakor da ne bi imeli v naši vasi vodilnih mož, kakor n. pr. župana, obč. svetovalca itd. Da vse to imamo, samo brigati se nima nikdo za nas uboge večane-trpine.

Mi Ricmanjci že nam znano je proglašen bojkot proti obem gostilnam na Kontovelju, stari in novi. Da doseže bojkot svoj namen se ga mora točno in vestno izvrševati. Noben zaveden delavec (štud. ne-komunist!) ne sme pač posečati omenjenih gostil.

BREG. RICMANJE.

Pri nas v Ricmanjih smo pripuščeni sami svoji usodi. Bolje ko si znači pomagati, bolje se imati. Zdi se, kakor da ne bi imeli v naši vasi vodilnih mož, kakor n. pr. župana, obč. svetovalca itd. Da vse to imamo, samo brigati se nima nikdo za nas uboge večane-trpine.

Mi Ricmanjci že nam znano je proglašen bojkot proti obem gostilnam na Kontovelju, stari in novi. Da doseže bojkot svoj namen se ga mora točno in vestno izvrševati. Noben zaveden delavec (štud. ne-komunist!) ne sme pač posečati omenjenih gostil.

BREG. RICMANJE.

Pri nas v Ricmanjih smo pripuščeni sami svoji usodi. Bolje ko si znači pomagati, bolje se imati. Zdi se, kakor da ne bi imeli v naši vasi vodilnih mož, kakor n. pr. župana, obč. svetovalca itd. Da vse to imamo, samo brigati se nima nikdo za nas uboge večane-trpine.

Mi Ricmanjci že nam znano je proglašen bojkot proti obem gostilnam na Kontovelju, stari in novi. Da doseže bojkot svoj namen se ga mora točno in vestno izvrševati. Noben zaveden delavec (štud. ne-komunist!) ne sme pač posečati omenjenih gostil.

BREG. RICMANJE.

Pri nas v Ricmanjih smo pripuščeni sami svoji usodi. Bolje ko si znači pomagati, bolje se imati. Zdi se, kakor da ne bi imeli v naši vasi vodilnih mož, kakor n. pr. župana, obč. svetovalca itd. Da vse to imamo, samo brigati se nima nikdo za nas uboge večane-trpine.

Mi Ricmanjci že nam znano je proglašen bojkot proti obem gostilnam na Kontovelju, stari in novi. Da doseže bojkot svoj namen se ga mora točno in vestno izvrševati. Noben zaveden delavec (štud. ne-komunist!) ne sme pač posečati omenjenih gostil.

BREG. RICMANJE.